

”Der er behov for indvandring for at opveje det faldende befolkningstal og lette forsørgerbyrden”

- Hedder det gang på gang. Men er det nu også vejen frem?

Af Ole Hasselbalch

31-10-2015

Der henvises jævnlig til, at indvandring er nødvendig for at få arbejdskraft nok, efterhånden som den danske befolkning ældes.

Heroverfor har DDF indvendt, at foreløbig er flere hundrede tusinde danskere enten på arbejdsløshedsdagpenge eller under de særlige efterløns-, orlovs- og lignende ordninger. Med de store teknologiske landvindinger, som overflødiggør menneskelig arbejdskraft, bliver der i øvrigt næppe behov for import af arbejdskraft udefra foreløbig.

Bortset herfra er det uholdbart at masseimportere en arbejdskraft, som på grund af sine afvigende kulturnormer må forventes at ville udvikle sig til at blive en enorm belastning for samfundet på længere sigt.

Tilsvarende høres igen og igen, at indvandring er nødvendig for at ”opretholde befolkningstallet” i Danmark.

Indvendingen heroverfor er, at den generation, som havde så travlt med at sikre sin egen velfærd og glemte at få tilstrækkeligt mange børn, nu vil påføre sine forfædre efterkommere alle de problemer, som indvandringen fra helt andre kulturer afføder.

I øvrigt kan Danmark udmærket klare sig med en mindre befolkning - verden er i forvejen overbefolket, og vi har tidligere i historien været langt færre. En befolkningsnedgang hos os vil bl.a. indebære en hårdt tiltrængt aflastning af miljøet.

Siger DDF altså.

Problemstillingen er nu behandlet i en artikel af Frede Vestergaard i Weekendavisen 9. oktober 2015, ”Myten om behov for indvandring”. Den bygger bl.a. på en FN-rapport fra år 2000 (UN Population Division: Replacement migration: Is it a solution to declining and ageing populations?

<http://www.un.org/esa/population/publications/migration/execsum.pdf> og <http://www.un.org/esa/population/publications/migration/migration.htm>). Ifølge denne rapport skal der en *meget* stor arbejdskraftindvandring til, hvis vi skal vil fastholde en uændret arbejdsstyrke eller uændret forsørgerkvote.

Netop denne rapport er blevet misbrugt som argument for, at Europas aldring og faldende arbejdsstyrke må opvejes med øget indvandring.

Dette anbefalede rapporten imidlertid *ikke*, og den tager i det hele taget ikke højde for de problemer, der kan opstå i konsekvens af indvandrerens afvigende religion og kultur.

Det påpeges i WA’s artikel, at FN’s demografer regnede ud fra en forudsætning om, at de indvandrere, der ville komme til Europa, ville få samme fødselshyppighed som europæernes. Dette indebærer, at der efter denne model hele tiden skal nye indvandrere til for at opveje, at også indvandrerne bliver gamle og skal forsørge.

Rapporten forudsætter endvidere, at indvandrerne vil glide ind på arbejdsmarkedet med samme beskæftigelsesfrekvens som den indfødte befolkning. Dette har efter hidtidig erfaring lange udsigter.

Hertil kommer, at rapporten altså slet ikke forholder sig til de problemer, der vi opstår i konsekvens af indvandrernes meget afvigende levenormer og de problemer, disse skaber i Europa.

WA noterer konkluderende:

"Det siger sig selv, at på kort sigt kan indvandring være med til at løse forsørgerproblemet. Hvis altså indvandrerne faktisk kommer i arbejde med samme beskæftigelsesgrad som den indfødte befolkning, sådan som FN-demograferne forudsætter. Men det er - lidt vulgært sagt - som at tisse i bukserne for at holde varmen. Det hjælper ikke længe, for der skal hele tiden flere indvandrere til for at kompensere for det lave fødselstal.

...

Vil man løse forsørgerproblemet ved indvandring, skal der stadig mere indvandring til. Det er ligesom et pyramidespil, der kun kan overleve, så længe der er nye kunder, der kan overtales til at være med."

"At indvandring reelt ikke kan løse forsørgerproblemet uden voldsomme konsekvenser for befolkningens størrelse og sammensætning, er ikke et argument mod at modtage flygtninge i Europa og Danmark af humanitære grunde, men argumentet for at tage imod flygtninge skal altså ikke være, at vi har brug for indvandring i al almindelighed.

For 200 år siden var Thomas Malthus bekymret for, om folketallet steg så meget, at forsyningen af mad ikke kunne følge med. Pudsigt at bekymringen i dag går på, at befolkningen falder. Enhver miljøaktivist burde klappe i hænderne, for faldende befolkning vil resultere i mindre forurening og mindre ressourceforbrug."